

172519
9

FACVLTATIS JVRIDICÆ
IN ALMA AC PERANTIQVA VNIVERSI-
TATE ERFORDIENSI
DECANVS,
JOH. HENRICUS

Seier, JC TVS,

ELECTORAL. REGIMIN. CONSILIA. DECRE-
TAL. PROF. PVBL. VNIVERSIT. SENIOR,
NEC NON JVDIC. PROVINC.
ASSESS. PRIMAR.

LECTORI BENEVOLO

S. & O.

ERFORDIÆ,
TYPIS GROSCHIANIS, ACAD. TYPOGR.

Enionem, quæ inducitur honestâ consociatæ multitudinis conspiratione, civilem nuncupant societatem, qui autem eandem inierunt, obligatione invicem devinciuntur ad ejusdem observantiam, quod inter omnes placuit; etenim hæc sanctio societatis est fundamentalis, primitiva atque naturalis, quâ omnes, qui eam sunt amplexi, tanquam communi sponsione tenentur, nonmodò ad ea, quæ Civitas sibi constituit, sed etiam, quæ naturali gentium jure requiruntur. Quamvis id de Civitatibus & Rebus publ. sit admittendum, hanc posse pro usu communi subjectos obligare; de Magistratibus tamen inferioribus, superiore potestate ordinatis, ac si & hisce competat potestas obligandi cives, eorum Jurisdictioni obnoxios, sub praetextu etiam municipalis emolumenti, affirmari non debet,

bet, neque congruit, naturali, Gentiumvē juri,
secundum cuius normam absque proprio fa-
cto, vel consensu quem per alium obligari, planè
inconveniens æstimatur; nedum id Romano-
rum Jure absolutè probetur, quin magè abhor-
ret quovis modò temerariam alterius rei immix-
tionem, ut omnimodè incrementum litium sup-
primatur, adeò, ut ne liceat quidem stipulando,
vel quocunque alio conventionis genere alteri,
cujus negotia nulla ratione ad paciscentem per-
tinent, cavere sec. §. ult. l. 73. ff. de R. I. A. junct.
l. 33. ff. de pacl. l. 10. ff. de pacl. dotal. obligatio-
nes enim cùm ex nostro contractu originem
trahunt, ex nostra persona initium lume-
re quoque oportet l. 11. ff. de O. & A. l. 38. §.
seq. ff. de V. O. nisi iste alter juris fictione idem
sit cum paciente, uti qui existunt in potestate,
qui & domino ac patri, quemadmodum hi istis
rectè stipulantur, l. 39. ff. de V. O. nec non
quibus heredi suo. l. 17. in fin. & l. seq. 18. ff.
de pacl. Perdunt quoque officium priores le-
ges ob necessitatem officii in tutoribus, Cura-
toribus & negotiorum gestoribus l. 5. §. 9. ff.
de pecun. constit. quorsum spectat etiam casus
de tabellione in §. 3. Inst. de adoption. Multo
minus permisum, alterum absque ejus con-

sensu obligare, tanta enim in municipiis data
non est Administratoribus potestas, quod pos-
sint contractu cum aliis inito municipales, sine
horum adhibito assensu, obligare; alias obliga-
tio hoc casu tantummodo ex renascitur, putà,
probata actuali in rem versione. Hoc jus sin-
gulare Civitatibus ex l. 27. ff. de R. C. indultum
extensem legitur in Novell. 120. cap. 6. §. fin. ad
Ecclesiam; ut, si Praelatus mutuo sumferit, no-
mine monasterii, grandem pecuniæ numeratæ
summam, Capitulo canonice non requisito,
post ejus obitum, heredibus solvendo non exi-
stentibus, hoc non teneatur, nisi quatenus in
rem esse versum probaverit creditor. Restrini-
gunt tamen Interpretes dispositionem cit. L. 27.
ad mutuum pecuniæ in specie; quod fusius &
solidè pro Cathedra persecuturus est

NOBILIS ET CLARISSIMVS
D O M I N V S

GEORG ADOLPH KÜRTZEL,
qui (ut pro more Ejus originem atatisque pro-
gressum delibemus) in lucem editus est Anno
Millesimo sexcentesimo nonagesimo septimo
in Metropoli ista Saxoniæ, Dresdæ, Parentes na-
ctus GEORGIVM ADAMVM KÜRTZEL, cui cura
vincen-

vinearum ad Augustissimum Regem spectantium in tractu Electorali sitarum concredita fuit; & ANNAM MARIAM è BVRCKHARDORVM gente ortam, quæ gens apud Helvetos viget. Hi optimi parentes in filio ritè educando omnem adhibuerunt solicitudinem, quippe ipsum in Schola Torgaviensi sub Moderamine Celebrissimi STEINBRECHERI, eo tempore Rectoris istius ludi meritissimi, & FECKNONIS, Con-Rectoris dignissimi, principiis Christianismi atque literarum humaniorum, quarum fundamenta domestici jam tradiderant Præceptores, ulterius imbuendum curarunt. Patre verò immaturâ morte ipsi erepto, consilio quorundam Mecænatum & jussu Matris concessit ad insigne istud Athenæum Grimmense, ubi doctrinâ frui licuit Clarissimi & optimè meriti Dn. ERMELII, Rectoris; SCHVMACHERI, Con-Rectoris, multis quoque meritis conspicui; EGENOLFI, Collegæ Tertiæ, multis laudibus efferendi, & JACOBI, Cantoris; Expertus est pariter prolixissimum erga se affectum Consultissimi WENDII, reddituum Præfecturæ Scholasticæ & Justitiæ ibidem Præfecti. Quumque in hoc ipso Athenæo emensus esset quatuor annorum spatiū, studiorum-

X 3

que

que ejus Moderatores ipsum dignum judicav-
erint, qui Academica aggredieretur studia, appro-
pinquante Anno Millesimo septingesimo deci-
mo sexto studia Academica Lipsiae pertractare è
re esse duxit: In quibus pertractandis eâ inces-
sit viâ, ut & Philosophorum, & JCtorum scho-
las frequentandas esse statuerit. Cursum ita-
que Philosophicum, manuducente viro Praecla-
rissimo M. JOH. DANIELE KIESLINGIO, Philos.
Facult. Assess. postmodum Sereniss. Principum
Goth. Sax. Informat. jam piè defuncto, excus-
fit, cuius solida doctrina, insignis animi candor
& indefessum studium multum ipsi attulit emo-
lumenti. In Jurisprudentiae studio duces secu-
tus est Illustrem ac Magnificum JCTorum Li-
psiensium Præsidem, LVDERVM MENKENIVM
& beatè defunctum D. JOH. CHRISTOPH. SCHA-
CHERVM, Juris Antecessorem Celeber. ac Excel-
lentissimum JOAN. FRID. OLEARIVM, JCTum
immortalibus meritis pro salute Candidati
conspicuum, & denique D. GOTTLIEB WILH.
DINCKLERVM, Jur. Sax. Prof. Ordinarium, quo-
rum singulorum doctrinâ & privatâ & publicâ
friundo ea, quæ & ad Theoriam & Praxin Ju-
ris addiscendam faciunt, feliciter hausit. Abso-
lutis

sup

EX

litis studiis Academicis, operâ sua Clientibus in
foro inservire, allaboravit; Ao. 1720. profectus
suos in Examine, quod ex præscripto legum Sa-
xonicar. ad Praxin applicantibus subeundum, Il-
lustri JCtorum Vitembergensium Ordini ex-
plorandos submisit, & ab Eodem luculentum
obtinuit commendatitum eruditionis testimo-
nium, cuius intuitu promptius consuetâ confir-
matione Regiâ inter Advocatos Saxonicos re-
ceptus est. Nec dissimulare potest, plurimis in
Judiciis Saxonics causarum civilium & crimi-
nialium pertractandarum anfam ipsi suppeditatam,
successumque plerumque secundum, aspirante
divini Numinis gratiâ, expertum fuisse; Cujus
singulari fiduciâ commotus animum induxit,
præter laudatum Vitembergense ad praxin pro-
motorium, adhuc publicum cum dignitate sibi
quærere Academicum testimonium, quâ hone-
stâ intentione nostram acceslit Facultatem eni-
xim petens, quod confessim præfiniretur tempus
rigoroso examini subeundo; Iubens indulxit
noster Ordo atque ex Jure Canonico cap. *Ex-
hibita. 19. X. de Judic. & Jure Civili L. Si cum.
22. ff de except. rei judicat.* ipsi elaborandos com-
municavit binos textus, quos oretenus fusè &
eru-

eruditè explicit atque examen felici sustinuit
succesu, ut consentientibus & applaudentibus
Promotoribus sit non modò relatus in album
Candidorum, sed ei quoque permisum est,
publice superaddere specimina, quorum Lectio-
nem Cursoram est auspicaturus ad suprà dict.
L. 27. ff. de Reb. Credit. Disputationem verò in-
auguralem: DE NOMINATIONE AVTORIS IN
CRIMINALIBVS. Hisce solennibus itaque actibus,
ut maxime reverendus, Generos. atque Magnif.
Dn. Universitatis Rector cum Proceribus & Ju-
risprudentiæ strenuis cultoribus die 24. Dec.
hujus anni & quidem consuetis horis in Audi-
tor. Jur. Coll. major. præstò esse dignentur offi-
ciosè & amicè invitantur. Publ. sub Sigill. Fa-
cult. Jurid. 23. dict. mens. ann. 1725.

L.S.

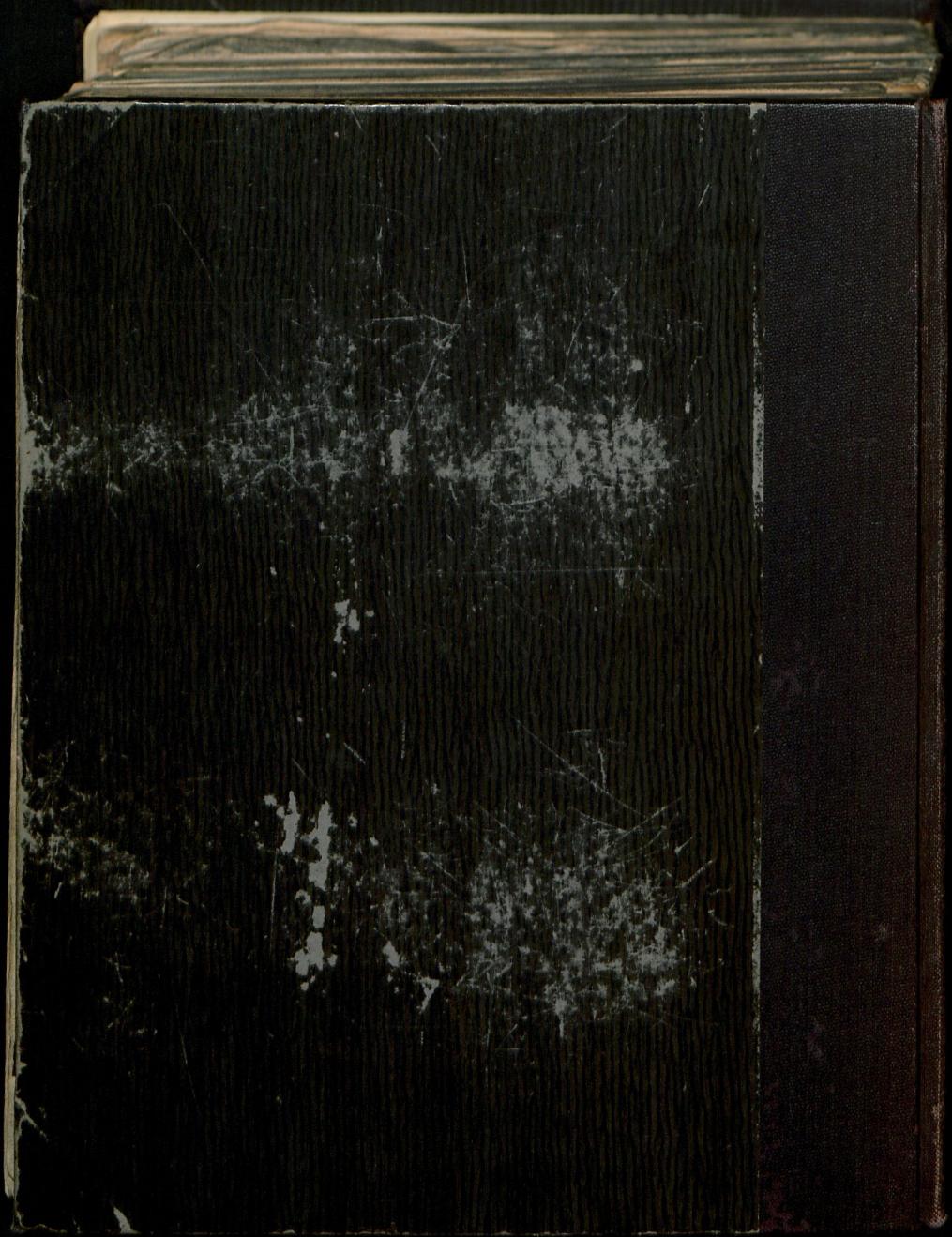
Erfurt, Diss., 1725-26

ULB Halle
005 367 786

3

vD18

172519
FACVLTTATIS JVRIDICÆ
IN ALMA AC PERANTIQVA VNIVERSI-
TATE ERFORDIENSI
DECANVS,
JOH. HENRICUS
Seier, JC TVS,
ELECTORAL. REGIMIN. CONSILIAN. DECRE-
TAL. PROF. PVBL. VNIVERSIT. SENIOR,
NEC NON JVDIC. PROVINC.
ASSESS. PRIMAR.

LECTORI BENEVOLO

S. & O.

ERFORDIÆ,

TYPIS GROSCHIANIS, ACAD. TYPOGR.